

РЕШЕНИЕ

№ 5454

гр. София, 24.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 24.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7541** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба вх. № 53-04-509/03.05.2019 г. по описа на дирекция ОДОП, С., от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], партер срещу РА№ Р-22221718002262-091 -001 от 16.01.2019 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 670/18.04.2019г. на Директор на дирекция „ОДОП” – С., с който за данъчните периоди от м. 11.2016 г. до м. 03.2018 г. са установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер в размер на 116 896,73 лв. и са начислени лихви за забава общо в размер на 19 046,48 лв.

В жалбата е посочено, че оспореният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран - фактическите констатации и правни изводи не се подкрепят и са в противоречие със събраните по делото доказателства, както и постановен при особено съществени нарушения на административно производствените правила и принципи на данъчния процес. Излага се, че са неправилни установените фактически и правни изводи. Моли се РА да бъде отменен, с произтичащите от това законни последици. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява в производството по делото от адв. М., която поддържа жалбата. Ответникът – Директорът на Дирекция ОДОП-С. – в съдебно заседание по делото се представлява от юрк. К., който

оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура в съдебно заседание изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, като бъде отхвърлена от съда.

Съдът, като разгледа представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221718002262-020-001 от 17.04.2018 г., връчена на 29.05.2018 г. по реда на чл. 32 от ДОПК, издадена от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за периодите от 01.11.2016 г. до 31.03.2018 г. Заповедта е изменена със Заповед №Р-22221718002262-020-002 от 28.08.2018 г., на органа, възложил ревизията, като е определен срок за приключване до 29.10.2018 г.

За резултатите от ревизията е бил съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221718002262-020-001/15.11.2018 г. Задълженото лице е подало писмено възражение, вх. №53-06-2779#12/08.01.2019 г. С възражението са били приложени доказателства, обсъдени при издаване на ревизионния акт, като са преценени като недостатъчни за опровергаване на направените в РД констатации и изводи.

Ревизията приключва с РА Р-22221718002262-091-001/16.01.2019 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. К. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Актът е бил връчен на 29.01.2019 г.

С РА са установени задължения за довносяне общо в размер на 135 943,21 лв., в т.ч. за ДДС в размер на 116 896,73 лв. и лихви в размер на 19 046,48 лв., произтичащи от извършени корекции на декларираните резултати за всички ревизирани периоди, вследствие на начислен ДДС на основание чл. 86 от ЗДДС общо в размер на 19 642,55 лв. и непризнато на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1 и чл. 71, т. 1 от ЗДДС право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 97 254,18 лв.

Допълнително начисленият за всички ревизирани периоди ДДС е във връзка с констатации за установени доставки на стоки по чл. 6, ал. 3, т. 1 и на услуги по чл. 9, ал. 3, т. 1, за които е прието, че са използвани за лични нужди на собственика, на работниците и служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност, както и недеklarирана доставка по фактура, издадена от ревизираното дружество на клиента [фирма], ЕИК[ЕИК].

Непризнаването на право на приспадане на данъчен кредит е обосновано с извод за липса на реално осъществени доставки по фактури, издадени от доставчиците [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], както и повторно декларирани в дневниците за покупки фактури от [фирма], ЕИК[ЕИК], и [фирма], по които е

- ношувки, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК].

Установено е, че закупените хранителни стоки не са свързани с икономическата дейност на дружеството – производство на горно облекло. Покупките на тези стоки са отчетени от [фирма] като текущ разход – по дебита на счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“ и не са свързани с извършваните от дружеството облагаеми доставки. Не са представени доказателства за предоставяне на храна и/или добавки към нея по реда на чл. 285 от Кодекса на труда, а именно осигуряване на безплатна храна и/или добавки към нея за работници и служители, които работят в предприятия със специфичен характер и организация на труда, съгласно Наредба № 11 от 21.12.2005 г. за определяне на условията и реда за осигуряване на безплатна храна и/или добавки към нея, /Наредба №11/ издадена от Министъра на труда и социалната политика и Министъра на здравеопазването на основание чл. 285, ал. 2 от КТ.

Фактурите за закупено гориво също са били отчетени по сметка 601 „Разходи за материали“. От дружеството са изискани, но не са били представени доказателства за притежавани или наети транспортни средства, пътни листа, пътни книжки. В описа към представените от [фирма] документи от 11.07.2018 г. е посочено, че е приложен договор за наем на транспортни средства, но при преглед на документите от РО е установено, че такъв договор не е наличен. При извършения преглед на първичните и вторични счетоводни документи на дружеството не са констатирани налични документи за собствени или наети транспортни средства, пътни листа и други. Констатирано е, че по сметка 205 „Транспортни средства“ няма такива заведени.

По отношение на платените ношувки към [фирма], и [фирма] е установено, че същите са отчетени от [фирма] като текущ разход по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Ревизираното дружество е представило заповеди за командироване, съгласно които [фирма] командирова посочените в заповедите служители в [населено място] за периоди: 03.01. - 03.01.2017 г.; 05.03. - 07.03.2017 г.; 23.04 - 25.04.2017 г.; 22.09 - 24.09.2017 г.; 21.07 - 23.07.2017 г.; 27.10 - 29.10.2017 г. В заповедите е констатирано, че не е посочено в изпълнение на каква задача въпросните лица са командировани. Не са представени отчети за извършената работа от въпросните лица. Не са представени заповеди за командироване през 2016 г. и 2018 г. В тази връзка с акта е прието, че платените ношувки към [фирма], и [фирма] са предоставени услуги за лични нужди на данъчно задълженото лице, на собственика, на работниците и служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице.

Въз основа на изложеното, ревизиращите органи са заключили, че са налице хипотезите на чл. 6, ал. 3, т. 1 и чл. 9, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, поради което на основание чл. 86 са начислили ДДС за всички ревизирани периоди общо в размер на 14 052,55 лв.

С РА на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 96 072,36 лв. по доставчици и периоди, както следва: по фактури, издадени от [фирма] през м. 11.2016 г., общо в размер на 9 818,00 лв.; по фактура №42/24.11.2016 г., издадена от [фирма] в размер

на 5 000,00 лв.; по фактури, издадени от [фирма] през м. 12.2016 г. и м. 01.2017 г., общо в размер на 22 000,00 лв.; по фактури, издадени от [фирма] през м. 02.2017 г., общо в размер на 9 625,70 лв.; по фактури, издадени от [фирма] през м. 06.2017 г., м. 07.2017 г., м. 08.2017 г. и м. 01.2018 г., общо в размер на 39 548,98 лв.; по фактури, издадени от [фирма] през м. 02.2018 г., общо в размер на 10 079,68 лв.

Фактурите, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма], са с предмет на доставка стоки – различни видове платове и материали. Фактурите от [фирма], [фирма] и [фирма] са за извършени услуги – СМР.

При извършена насрещна проверка на [фирма] е констатирано, че изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на електронен адрес за кореспонденция и исканите документи и писмени обяснения не са представени. Фактурите са отразени в дневник за продажбите за м. 02.2018 г. с посочен предмет на доставка стоки. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС и в периода на издаване на фактурите няма назначени работници, няма декларирани обекти, от които да извършва дейността си.

Чрез връчени ИПДПОЗЛ от жалбоподателя са изискани неколкократно копия на издадените фактури от [фирма] и всички съпровождащи доставките документи – договори, протоколи, доказателства за осчетоводяване и плащане, писмени обяснения за конкретния предмет на доставка, лицата, участвали при приемане и предаване на стоките, място на предаване, доказателства за последващи доставки, но такива не са представени до приключване на ревизията.

Поради непредставяне както от доставчика, така и от ревизираното дружество фактури и други съпроводителни документи не е установено какъв е предмета на доставка, извършено ли е плащане по фактурите, какви последващи доставки са извършени, въз основа на какви договорености са осъществени доставки от [фирма]

Във връзка с документирани доставки на платове по фактури от [фирма] ревизираното дружество е представило копия на същите и приемо-предавателни протоколи. Във фактурите е посочен начин на плащане – в брой, като не са представени касови бонове. Установено е, че доставчикът има фискално устройство, регистрирано в НАП след датата на издаване на фактурите. С представените приемо-предавателни протоколи страните удостоверяват предаване на стоката по всяка фактура, като за място на предаване на стоката е посочен [населено място]. Не са представени доказателства за транспортиране на стоките, място на натоварване и разтоварване, от кое лице е извършен транспорта. Липсват доказателства за водена търговска кореспонденция, за начина на отчитане на закупените стоки в счетоводството на ревизираното дружество

При извършената насрещна проверка е констатирано, че изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на представляващия В. В. по реда на чл. 29, ал. 5 от ДОПК чрез кметството на [населено място], обл. В.. В отговор на искането същата е декларирала, че няма никакви документи на дружеството. Изисканите документи не са представени. Установено е, че [фирма] има задължения към бюджета в големи размери.

От справка в ТР и базата данни на НАП е констатирано, че [фирма] е регистрирано

по ДОПК от 24.01.2017 г. и по ЗДДС от 13.02.2017 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС считано от 21.11.2017 г. Фактурите са издадени от доставчика в период с валидна регистрация по ЗДДС. Не са установени данни за назначени лица и притежавани обекти от [фирма].

С Протокол №1377560/29.10.2018 г. към ревизията са присъединени копия на РА №Р-22221017002631-091-001/05.01.2018 г., издадени на [фирма] при извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 13.02.2017 г. до 31.03.2017 г. В цитирания РА е направен извод, че за ревизираните периоди не са налице доказателства за реално извършени доставки от [фирма], а начисленият ДДС по издадените фактури е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Във връзка с издадените фактури от [фирма] с предмет на доставка - платове, ревизираното дружество е представило копия на фактурите, към част от които са приложени касови бонове, издадени от регистрирано от доставчика фискално устройство на обект магазин в [населено място], [улица]. Не са представени приемо-предавателни протоколи, стокови разписки или други документи, удостоверяващи предаване на стоките от доставчика към ревизираното дружество. Не са представени документи и за транспортиране на стоките, за водена търговска кореспонденция и справка за стокосен поток.

Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на [фирма] на електронен адрес и исканите документи и писмени обяснения не са представени. Дружеството е с валидна регистрация по ЗДДС за периода от 26.04.2013г. до 01.02.2018г. Установено е, че фактура № [ЕГН]/15.08.2017 г. и фактура №[ЕГН]/24.08.2017 г., по които ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит, са декларирани от доставчика в дневник за продажбите с други дати на издаване през м. 06.2017 г., друг получател – [фирма], ЕИК[ЕИК], и „ГЕКОН+8“ Е., ЕИК[ЕИК], и стойности, различни от декларираните от [фирма]. Доставчикът не е включил в дневниците за продажби фактури № [ЕГН]/28.08.2017 г. и фактура № [ЕГН]/29.08.2017 г.

От справка в базата данни на НАП е констатирано, че в периодите на издаване на фактурите от м. 06.2017 г. до м. 30.09.2017 г. в [фирма] няма действащи трудови договори и не са установени данни за притежавани от доставчика транспортни средства, с които да извърши транспортиране на стоките.

Във връзка с горното е направен извод, че фактурите от [фирма], [фирма] и [фирма] не отразяват реално осъществени доставки на стоки – платове и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените фактури от сочените доставчици.

Фактурите, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] са за извършени услуги – СМР.

При насрещна проверка на [фирма] е констатирано, че в отговор на връчено по електронен път ИПДПОЗЛ от дружеството не са представени документи. Спорната фактура е отразен от доставчика в дневник за продажбите за м. 11.2016 г. Установено

е, че в периода на издаване на фактурата доставчикът няма назначени работници. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от дата 03.04.2017 г.

С протокол № 1377560/29.10.2018 г. към ревизията са приобщени РА №Р-22220516009004-091-001/02.06.2017 г., издаден на [фирма] при ревизия по ЗДДС за периодите от 01.09.2016 г. до 30.11.2016 г., в които попада и периода на издаване на фактурата към [фирма]. В цитирания РА е констатирано, че дружеството не разполага с кадрова обезпеченост, необходима за извършване на декларираните доставки и издадените фактури към клиенти не отразяват реални доставки. Прието е, че начисленият данък по издадените фактури е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Ревизираното дружество е представило единствено спорната фактура от [фирма], в която за начин на плащане е посочено по банков път. Фактурата е осчетоводена по сметка 602 Разходи за външни услуги. Не са представени доказателства за водена търговска кореспонденция, оферта, договор, приемо-предавателен протокол, количествено-стойностна сметка и други съпътстващи доставката документи.

Във връзка със спорните 4 фактури, издадени от [фирма] през м. 11.2016 г., с предмет на доставка – СМР по протокол, дружеството-жалбоподател не е представило други доказателства освен фактурите и данни за тяхно осчетоводяване.

Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на [фирма] по реда на чл. 32 поради неоткриване на адрес за кореспонденция и исканите документи не са представени. Дружеството е отразило проверяваните фактури в дневник за продажбите за м. 11.2017 г. Установено е още, че в същия период [фирма] има назначени по трудов договор 11 лица на длъжности зидаромазач и строител жилища. Дружеството е регистрирано по ЗДДС считано от 22.03.2016 г. и е deregистрирано от 29.11.2016 г.

Поради непредставяне на доказателства както от [фирма], така и от доставчика не е установен видът и обемът на документираните строително-ремонтни услуги, както и обект, за който се отнасят, от кои лица са извършени, за чия сметка са вложените материали.

Спорните фактури, издадени през м. 12.2016 г. и м. 01.2017 г. от

[фирма], са с предмет – СМР по протокол.

Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на [фирма] по реда на чл. 32 от ДОПК чрез прилагане към досието, поради неоткриване представител на дружеството на адрес за кореспонденция. Исканите документи не са представени. Доставчикът е регистриран по ЗДДС от 22.03.2016 г. и е дерегистриран от 15.09.2017 г. Проверяваните фактури са отразени в дневниците за продажби за съответните периоди. За същите месеци дружеството няма назначени лица по трудови или извънтрудови правоотношения.

Жалбоподателят е представил на РО копия на част от фактурите, издадени от [фирма], и протоколи акт обр. 19 към тях. Не са представени фактури с номера №9/02.12.2016 г., №17/09.12.2016 г., №24/16.12.2016 г., №31/23.12.2016 г., по които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 10 000,00 лв. Констатирано е, че в приложените фактури, издадени през м. 01.2017 г., е посочена банкова сметка на доставчика в Банка ДСК АД, която е открита на 19.01.2017 г., т.е. след издаване на част от фактурите. В тази връзка е направено заключение, че част от фактурите са били антидатиращи и получателят по същите не може да не знае това обстоятелство. Представените протоколи Акт обр. 19 не са кредитирани като годни доказателствени средства поради липса на печат и подпис за възложител и изпълнител.

Фактурите са осчетоводени от ревизираното дружество по сметка 602 Разходи за външни услуги. Не са представени договори, количествено-стойностни сметки, двустранно подписани протоколи за приемане на извършените видове и количества строително-ремонтни работи. Не са представени доказателства за място на извършване на фактурираните услуги. Липсват оферти и други съпътстващи документи.

Ревизиращите органи са обобщили, че както от доставчиците, така и от ревизираното дружество, не са представени оферти, договори, приемо-предавателни протоколи и други съпътстващи доставките документи, от които да е видно за кой обект се отнасят документираните СМР, какви видове и количества ремонтни дейности са извършени, от кои лица са извършени дейностите. Констатирано е, че [фирма] няма собствени недвижими имоти и

не е представило договори за наем на недвижим имот.

Въз основа на горните констатации е направен извод, че издадените фактури от [фирма], [фирма] и [фирма] за извършени СМР не отразяват реално осъществени доставки и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС по същите е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

При ревизията е установено, че [фирма] е отразило в дневниците за покупки по два или три пъти едни и същи фактури, издадени от [фирма] и [фирма]. В тази връзка, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 181,83 лв. за м. 06.2017 г. и м. 03.2018 г. по фактури от [фирма] и в размер на 999,99 лв. за м. 01.2017 г. и м. 10.2017 г. по фактури от [фирма].

По делото от съда е назначена и ССЕ, изпълнена от вещото лице С. М., което съдът изцяло кредитира, като обективно и компетентно, като последното не е било оспорено и от страните в производството.

Въз основа на така установената фактическа обстановка и събраните по делото доказателства, съдът направи следните правни изводи:

Съдът, констатира, че жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 156, ал. 1 от ДОПК преклузивен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган. Спазени са изискванията за образуване на ревизионното производство. РА съдържа посочените в чл. 120 от ДОПК реквизити и е издаден в предвидената в закона писмена форма. Същият е мотивиран, като неразделна част от него е РД, в който са описани фактическите констатации на ревизиращите органи.

Неоснователни се явяват оплакванията в жалбата. За начисления за м. 12.2016 г. ДДС в размер на 5 590,00 лв. по издадена от

жалбоподателя фактура №63/19.12.2016 г. с получател [фирма] и предмет на доставка блузи установено е, че ревизираното дружество е отчело по сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“ приходи в размер на 27 950,00 лв. по цитираната фактура и неоснователно е декларирало същата фактура в дневник за продажбите за м. 12.2016 г. като анулирана с нулеви стойности.

Относно начисления данък на основание чл. 86 във вр. с чл. 6, ал. 3, т. 1 и чл. 9, ал. 3, т. 1 от ЗДДС жалбоподателят не е представил доказателства, които да оборят изводите на органите по приходите.

През ревизираните периоди [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит за закупени храни, напитки, захарни изделия, гориво, нощувки, същото не е представило доказателства за предоставяне на храна и/или добавки към нея по реда на чл. 285 от КТ, а именно осигурявани на безплатна храна и/или добавки към нея за работници и служители, които работят в предприятия със специфичен характер и организация на труда, съгласно Наредба №11 от 21.12.2005 г. за определяне на условията и реда за осигуряване на безплатна храна и/или добавки към нея, издадена от министъра на труда и социалната политика и министъра на здравеопазването на основание чл. 285, ал. 2 от Кодекса на труда.

По отношение на фактурите за нощувки, издадени от [фирма] и [фирма], ревизираното дружество е представило заповеди за командироване на служители в [населено място], без да е посочена задачата на командированите. Не са представени доклади и отчети за извършената работа от командированите лица, както и заповеди за командировка за 2016 г. и 2018 г. Не са налице доказателства, от които да е видно, че фактурираните услуги са за командировани лица във връзка с независимата икономическа дейност на дружеството и са свързани с последващи облагаеми доставки.

Във връзка със спорните доставки на гориво е представило с възражението по РД договор за заем за послужване от 01.02.2016 г. с И. Й. П., съгласно който последният предоставя на дружеството лек автомобил марка „Форд“ с рег. [рег.номер на МПС] . Представен е и регистрационен талон, от който е видно, че

[фирма] притежава собствен автомобил марка „Фиат Дукато“ с брой на местата 7+1, с рег. [рег.номер на МПС] . Поддържа се, че двата автомобила се използват изцяло за целите на икономическата дейност на дружеството, а именно: за превоз на стоки и материали, както и за транспортно обслужване от местоживеенето до местоработата и обратно от работодателя на работниците и служителите по конкретно посочен маршрут. Предвид характера на извършваната дейност – производство на облекло, както и данните за назначени работници по трудов договор с работно място в [населено място], логично е прието, че с посочените МПС се извършва транспортно обслужване на служителите по маршрути Б. –Д. – [населено място] дол – Б. и [населено място] бара – Б. – [населено място] бара.

Действително, по отношение на наетия и собствения автомобил не са налице ограниченията на чл. 70 от ЗДДС. Но във връзка със закупеното гориво за същите автомобили не са представени пътни листове, пътни книжки и други документи, които да удостоверяват, че са използвани единствено за транспортиране на стоки и материали и за транспортното обслужване от местоживеене до местоработата и обратно от работодател на неговите работници и служители, включително на тези по договори за управление. Съгласно ал. 4, т. 1 от ЗДДС алинея 3 не се прилага при на безвъзмездно предоставяне на транспортно обслужване от местоживеене до местоработата и обратно от работодател на неговите работници и служители, включително на тези по договори за управление, когато е за целите на икономическата дейност на лицето. Съгласно Решение на СЕС по дело С-118/11, „...макар придвижването от местоживеенето до местоработата да е необходимо условие за присъствието на работното място и следователно за полагането на труд, то не е определящо обстоятелство, позволяващо да се установи, че превозът на работника от местоживеенето му до неговото работно място не обслужва лични нужди на работника по смисъла на член 26, параграф 1 от Директивата за ДДС“. При наличие на особени обстоятелства за нуждите на предприятието биха могли да наложат на работодателя да осигури сам превоза на работниците от местоживеенето им до работното място, поради което организацията на превоза от страна на работодателя не се

осъществява за цели, различни от икономическата дейност.

Правилен е изводът на РО, че когато моторното превозно средство е предоставено по начин, който не изключва личното ползване, тогава е налице безвъзмездна, приравнена на възмездна доставка на услуга и не е приложимо изключението на чл. 9, ал. 4, т. 1, във връзка с чл. 70, ал. 3, т. 2 от ЗДДС. В настоящия случай липсват доказателства, изключващи използване на автомобилите за лични нужди и за цели, различни от икономическата дейност на [фирма]. Не са представени заповеди във връзка с използване на автомобилите за организиран транспорт, не са представени пътни листа и пътни книжки.

В тази връзка обосновано е прието, че РА е законосъобразен в частта на допълнително начисления за всички ревизирани периоди ДДС на основание чл. 86, във вр. с чл. 6, ал. 3, т. 1 и чл. 9, ал. 3, т. 1 от ЗДДС общо в размер на 14 052,55 лв. във връзка с доставки на хранителни стоки, напитки, гориво и нощувки.

Отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури за доставка на материали и платове, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] е обосновано от органите по приходите с извод за липса на реално осъществени доставки. Поради непредставяне на документи от доставчиците не е установено разполагат ли същите с фактури и съпътстващи доставките документи, имат ли редовно водена счетоводна отчетност, какви ресурси са използвани и други обстоятелства, от значение при преценката относно реалността на доставките. Правилно е посочено, че когато се касае за продажба на стоки, следва да се установят данни за прехвърляне право на собственост върху стоките и свързаните с това обстоятелства, касаещи придобиване право на собственост върху същите по вид и количества стоки, съхранение, транспорт и др. Доказването на реална доставка на стоки, изисква установяване на обстоятелствата, че доставчикът е разполагал със стоки от същия вид и количество като фактурираните и, че това количество физически е предадено на получателя.

Спорните фактури от [фирма] са издадени през м. 02.2017 г. От ТР е установено, че до 21.08.2017 г. едноличен собственик и управител на същото дружество е В. В. Р., а след тази дата – В. В. В.. При извършената насрещна проверка на [фирма] е

констатирано, че изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на представляващата В. В. и същото лице е декларирало, че не разполага с никакви документи на дружеството, поради което такива не са представени.

От представените от ревизираното дружество фактури с издател [фирма] е видно, че за МОЛ и съставител е вписана представляващата към този момент В. Р., като липсва подпис на лицето, положен е единствено печат на [фирма].

Стоките са описани във фактурите по вид, количество, единична цена и стойност. Към фактурите са приложени приемо-предавателни протоколи, с които е констатирано, че на съответната дата в [населено място] доставчикът е предал, [фирма] е приело без забележки стоките, описани в съответния номер фактура, т.е. в протоколите не се съдържа опис на стоките по вид, количество и стойност, а е посочена съответната фактура. В протоколите и във фактурите има единствено печат на [фирма], без подпис на представляващия, поради което не може безспорно да се приеме, че със същите се удостоверява прехвърляне на собствеността върху стоките – родовоопределени вещи по смисъла на чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. Установено е, че през м. 02.2017 г., когато са издадени спорните фактури, доставчикът декларира в дневниците за покупки на стоки единствено фактури от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Предходният доставчик [фирма] декларира за същия период продажби към клиенти с предмет на доставка строителни материали и услуги – СМР. Характерът на декларираните от предходния доставчик продажби на стоки не съответстват на характера на стоките, вписани в спорните фактури. Не са установени обекти, от които [фирма] да извършва дейност, от което следва, че не са налице доказателства, които да удостоверяват възможността [фирма] да е разполагало със видовете и количествата платове, собствеността върху които да прехвърли към ревизираното дружество. Този извод се подкрепя и от констатациите при извършена ревизия на [фирма] по ЗДДС за периодите от 13.02.2017 г. до 31.03.2017 г. за липса на реално извършени доставки към клиенти. От изложеното следва, че основателно е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер

на 9 625,70 лв. за м. 02.2017 г. по същите фактури.

Във връзка със спорните доставки от [фирма] е констатирано, че спорните фактура №[ЕГН]/15.08.2017 г. и фактура №[ЕГН]/24.08.2017 г. са отразени от доставчика в дневник за продажбите с различни дати, получатели и стойности, а фактури №[ЕГН]/28.08.2017 г. и №[ЕГН]/29.08.2017 г. въобще не са отразени.

Само за част от представените от ревизираното дружество фактури са приложени касови бонове, издадени от регистрирано фискално устройство. Съгласно информационната база на НАП доставчикът има регистрирано фискално устройство за обект търговия на дребно с хранителни стоки, което не съответства на фактурираните стоки по същите фактури – различни видове платове. Във фактурите стоките са описани по вид, количество и стойност, а фактурите са подписани за съставител от представляващия П. Я.. Установено е, че в периода на издаване на фактурите [фирма] няма назначени работници.

В хода на ревизията от [фирма] не са представени приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, доказателства за лицата, осъществили приемане и предаване, доказателства за осъществен транспорт. Жалбоподателят е представил стокови разписки, в които са описани стоките по вид, количество еденична цена и стойност, съответстваща на фактурираните и са подписани за предал от П. Я. с печат на [фирма] и подпис и печат на ревизираното дружество за приел, като в стоковите разписки за място на сделката е посочено - [населено място], [улица].

Във връзка с доставките от [фирма] не са налице доказателства за място на натоварване на стоките и транспортирането им до обекта на предаването. Липсва водена търговска кореспонденция. [фирма] няма и подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и 2018 г., с които да декларира приходи от извършвана дейност. Настоящата инстанция споделя извода, че представените документи не могат да удостоверят реално извършени доставки по фактурите от [фирма]. Не са налице доказателства, които да удостоверят, че доставчикът е разполагал със стоки от същия вид и количество и, че между страните са се развили търговски

взаимоотношения.

Предвид това, обосновано и законосъобразно е било отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактури от [фирма] общо в размер на 39 548,98 лв. за м. 06.2017 г., м. 07.2017 г., м. 08.2017 г., м. 12.2017 г.

Във връзка със спорните фактури от [фирма] с предмет на доставка материали в хода на ревизията не са представени фактури и съпровождащи доставките документи, изискани както от доставчика, така и от ревизираното лице. В случая безспорно са налице основанията за непризнаване правото на приспадане на данъчен кредит.

Съгласно заключението на вещото лице по изпълнената по делото ССЕ, което съдът изцяло кредитира, като обективно, като същото не е оспорено и от страните, сред документите по делото, както и сред допълнително представените такива от счетоводството на [фирма], не са налични аналитични ведомости на сметка 304 „Стоки“, от които да е възможно да бъдат установени количествата и движението на стоките наличности. На въпроса -дали счетоводството на жалбоподателя е водено редовно и спазени ли са изискванията на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти при осчетоводяване на посочените по-горе операции?: Вещото лице е отговорило, че редовното водене на счетоводството предполага своевременно извършване на счетоводните записвания относно реализираните стопански операции, при съобразяване с основни счетоводни принципи. От анализа на наличните по делото документи и на допълнително представените от счетоводството на жалбоподателя такива, както и въз основа на направените по предходните въпроси констатации, не е възможно да се изведе твърдение, че счетоводството на жалбоподателя [фирма] е водено редовно.

Относно спорните фактури за извършени услуги – СМР, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] изводът за липса на реални доставки е обоснован с констатации за непредставени от доставчиците и от ревизираното дружество договори, приемо-предавателни протоколи, липса на необходимия ресурс за осъществяване на услугите, констатации от ревизии на [фирма].

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС доставката на услуга е всяко извършване на услуга. Задължително условие за признаване правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от регистрираното лице услуги по облагаеми доставки. Безспорно е, че при доставките на услуги, свързани с извършване на СМР, е необходимото наличието на човешки ресурс, а според вида им и наличие на техника. От представените документи не може да се установи начинът, по който са извършени тези дейности, включително не се доказва положен труд на лица, наети от доставчика или участие на подизпълнители. В периода на фактуриране на услугите [фирма] и [фирма] нямат назначени работници. Не са представени оферти или други документи.

Представен е договор от 14.10.2016 г., с който [фирма] възлага на [фирма] да извърши ремонт на фасада на сграда на Телефонен завод, [населено място] съгласно приложена количествено-стойностна сметка. Договорената цена е в размер на 25 000,00 лв. без ДДС. Точните количества на извършените работи се определят с актове за изпълнени работи, подписани от двете страни, а окончателната стойност на договора се определя на база единични цени в количествено-стойностната сметка и приетите с акт обр. 19 извършени видове и количества работи. Срокът за извършване на СМР е 25 работни дни. Описаните в количествено-стойностната сметка СМР включват монтаж и демонтаж на скеле, обрушване на подкожушена мазилка, измазване на обрушена фасада, боядисване на фасада. Представените договор и приемо-предавателен протокол следва да бъдат преценени ведно с останалите доказателства и установени обстоятелства. Естеството на документираните услуги – строително-ремонтни работи, изисква изпълнителят да разполага със строителни работници. В м. 10 и м. 11.2016 г., когато е сключен договора и е подписан приемо-предавателния протокол, [фирма] няма назначени работници. Не са представени доказателства и за наети такива.

По отношение на спорните фактури от [фирма] е констатирано, че ревизираното дружество не е представило фактури №9/02.12.2016 г., №17/09.12.2016 г., №24/16.12.2016 г., №31/23.12.2016 г., а към представените фактури №45/03.01.2017 г., №49/10.01.2017 г.,

№57/19.01.2017 г. и №64/30.01.2017 г. са приложени приемо-предавателни протоколи, които са без подпис за изпълнителя. В протоколите за възложител е посочено ревизираното дружество, за изпълнител [фирма], обект Ремонт на производствено помещение в [населено място]. Видовете работи са описани по вид, количество и стойност и включват смяна на врата и дограма, замазка на под, шпакловка и боядисване на стени, поставяне на ламинат, подмяна на ел. инсталация, ремонт на санитарни помещения, монтаж на преградни стени и др.

Предсавени са договор от 01.11.2016 г. между [фирма] и [фирма], оферта относно СМР в сградата на Б. тел АД, приемо-предавателни протоколи. Съгласно договора [фирма] възлага на [фирма] строително-монтажни работи без да е посочен обект, като цените за извършените видове СМР се определят за всеки вид работа по споразумение. Срокът на договора е посочен до 31.01.2017 г. Офертата представлява количествено-стойностна сметка на СМР за обект: СМР в сграда на Б. ТЕЛ АД.

Не са представени фактури №9/02.12.2016 г., №17/09.12.2016 г., №24/16.12.2016 г., №31/23.12.2016 г., но за датите на издаване на същите фактури са представени двустранно подписани протоколи Акт обр. 19 за извършени и приети СМР на обект в Телефонен завод [населено място]. Извършените работи са за: аварийен ремонт на покрив, включващ демонтаж и монтаж на керемиди и хидроизолационна хартия, наковаване на летви; метален навес на сграда в Телефонен завод; ремонт на производствени помещения – изнасяне и внасяне на машини в производствени помещения, демонтаж на подови настилки, полагане на грунд и подова настилка, монтаж на конвектори; Стойностите по протоколите съответстват на стойностите по непредставените от ревизираното дружество фактури.

Представените обаче също не удостоверяват реално извършени доставки от [фирма]. Част от фактурите не са представени от жалбоподателя, като за фактурираните с тях СМР са представени протоколи. Не са налице доказателства, които да удостоверяват възможността доставчикът да извърши документираните услуги предвид липсата на назначени работници в [фирма]. Недоказано е извършеното плащане по фактурите. [фирма] няма подадени

ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. и 2017 г. и не е декларирало приходи и разходи от извършвана дейност.

Спорните фактури, издадени от [фирма], са за извършени СМР по протокол, но дружеството не е представило други съпътстващи фактурите документи и не може да се установи за кой обект и какви видове и количества строително-ремонтни работи са фактурирани. Установено е, че за периода на издаване на фактурите [фирма] има назначени 11 работници на длъжности зидаромазач и строител жилища.

Правилно е прието, че не са налице доказателства, които да удостоверяват реално извършени доставки на услуги от [фирма]. В този смисъл с РА законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 11.2016 г. общо в размер на 9 818,00 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

РА се явява обоснован и законосъобразен в частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 01.2017 г. и м. 10.2017 г. по фактурите, издадени от [фирма] както и за м. 06.2017 г. и м. 03.2018 г. по фактури от М. ЕАД. По тях неправомерно е ползвано право на приспадане на данъчен кредит чрез повторното им включване в дневниците за покупки.

С оглед на изложеното и настоящата инстанция намира, че подадената жалба се явява неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], партер, срещу РА № Р-22221718002262-091 -001 от 16.01.2019 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 670/18.04.2019г. на Директор на дирекция „ОДОП” – С., с който за данъчните периоди от м. 11.2016 г. до м. 03.2018 г. са установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер в размер на 116 896,73 лв. и са начислени лихви за забава общо в размер на 19 046,48 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред
Върховния административен съд на Република България в 14 -
дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: